

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorum

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

III. Conventus Furonensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

synodale Concilium : ubi sedentibus nobis in corona, venit ante presentiam nostram filius noster Sigebodus primæ sedis Narbonensis Episcopus cum suis suffraganeis Episcopis, & detulit nobis librum Gothicæ legis, ubi nihil habebatur de sacrilegiis, & in eisdem legibus scriptum erat ut causæ quas illæ leges non habent, non audirentur à iudicibus illius patriæ. atque ita jus sanctæ Ecclesiæ suffocabatur ab incolis Galliæ & Hispaniæ provinciis. Vnde nostra serenitas cum præscriptis Episcopis, inspectis legibus Romanis, ubi habebatur de sacrilegiis, invenimus ibi à Iustiniano Imperatore legem compositionis sacrilegij constitutam, scilicet in quinque libras auri optimi. Sed nos leniorem legem præ-

cipimus esse tenendam quæ à Karolo est constituta pio Principe de compositione sacrilegij, videlicet in triginta libras examinati argenti, id est, sexcentorum solidorum argenti purissimi. Ideoque quisquis inventus fuerit reus sacrilegij, istam leviolem compositionem emendet ipsis Episcopis vel Abbatibus sive personis ad quos sacrilegij querimonia iuste pertinet. Et si ipse reus sacrilegij facere noluerit, tandiu excommunicationi subjaceat usquequo prædictam compositionem sexcentorum solidorum persolvat. Et si in hac obstinatione mortuus fuerit, corpus ejus cum psalmis & hymnis non deferatur ad sepulturam. Et præcipimus ut in fine codicis legis mundanæ scribatur hæc lex.

17. q. 4. c.
21. Quisquis
inventus.

TITVLVS III.

Conventus Furonensis.

CONVENTIO *QVÆ* INTER GLORIOSOS REGES

Hludovicum filium Karoli Imperatoris, itémque Hludovicum filium Hludovici Regis, in loco qui vocatur Furonis, Kalendis Novembris, ipsis & communibus fidelibus ipsorum faventibus & consentientibus, facta est anno incarnationis dominicæ DCCCLXXIX. Indictione XII. dicente Rege Hludovico filio Karoli.

Sicut inter patrem meum Karolum & patrem vestrum Hludovicum regnum Hlotharij divisum fuit, volumus ut ita consistat. Et si aliquis nostrorum fidelium de regno paris sui ex hoc aliquid purisum habet, iussu nostro illud dimittat.

De regno verò quod Hludovicus Imperator Italiæ habuit, quia necdum ex illo aliqua divisio facta est, quicumque modò illud tenet, ita teneat, donec Domino volente iterum simul venientes, cum communibus fidelibus nostris inveniamus & diffiniamus quod ex hoc melius & iustius nobis visum fuerit.

De regno autem Italiæ quia modò nulla ratio esse potest, omnes sciant quia partem nostram de illo regno & requisivimus & requirimus, & Domino auxiliante requiremus.

ISTA SEQVENTI DIE STATVTA SVNT.
CAP. I.

Vt quia firmitas amicitie & conjunctionis nostræ modò, quibusdam præpedien-

Tom. II.

tibus causis, esse non potuit, usque ad illud placitum quò simul ut conveniamus statutum habemus, talis amicitia inter nos maneat, Domino auxiliante, de corde puro & conscientia bona & fide non ficta ut nemo suo pari vitam, regnum, aut fideles suos, vel aliquid quod ad salutem sive prosperitatem ac honorem regni pertinet, discupiat aut foreconsiliet.

I I.

Vt si in cujuscunque nostrum regno pagani sive pseudochristiani insurrexerint, unusquisque veraciter suum parem, ubicunque necessitas illi fuerit, & ipse rationabiliter potuerit, aut per semetipsum aut per suos fideles & consilio & auxilio, prout melius potuerit, adjuvet.

III.

Vt si ego vobis superstes fuero, filium vestrum Hludovicum adhuc parvulum & alios filios vestros quos vobis Dominus donaverit, ut regnum paternum hereditario jure quietè tenere possint, & consilio

S ij

& auxilio, prout melius potuero, adjuvabo. Si autem vos mihi superstes fueritis, filios meos Hludovicum & Karlomanum & alios quos divina pietas mihi donare voluerit, ut regnum paternum quietè tenere possint, similiter & consilio & auxilio, prout melius potueritis, adjuvetis.

IV.

Vt si aliqui susurriones & detractores, & qui paci nostræ invident, & quietum regnum esse non patiuntur, inter nos lites & contentiones & discordias seminare voluerint, nullus nostrum hoc recipiat aut libenter acceptet, nisi fortè hoc ad rationem coram nobis utriusque & communibus fidelibus nostris perducere voluerit. Si verò hoc noluerit, cum nullo nostrum aliquam societatem habeat, sed omnes illum sicut mendacem & falsarium, & inter fratres volentem seminare discordias, communiter à nobis abiciamus, ne de cetero quisque talia mendacia auribus nostris inferre audeat.

V.

Vt communiter, prout citius potuerimus, Missos nostros ad Karlomanum & Karolum gloriosos Reges dirigamus, qui eos ad placitum, quod VII. Idus Februarij statutum habemus, invitent, & ut nullatenus venire differant obsecrent. Et si secundum quod optamus venire voluerint, communiter nos ad Dei voluntatem & sanctæ Ecclesiæ salvationem ac communem honorem nostrum & profectum ac salvamentum totius populi Christiani nobis commissi, Domino cooperante, ita jungamus ut de cetero in eo qui unus est unum simus, & unum velimus, & idiplum dicamus, secundum Apostolum, & faciamus omnes, & non sint in nobis ulla schismata.

VI.

Si autem illi obsecratione nostra vocati & invitati aut Missi eorum ad præfatum placitum venire distulerint, nos, secundum quod statutum habemus, illuc om-

nino venire & nos secundum Dei voluntatem conjungere omnimodis non omittamus, nisi fortè talis inevitabilis necessitas evenerit pro qua id fieri nullatenus possit. Et si hoc acciderit, ad tempus quisque pari suo hoc rescire faciat, & propterea amicitia nostra nec minuatur nec immutetur, donec, Domino volente, congruo tempore perfectè confirmetur.

VII.

Vt res Ecclesiarum, in cujuscunque regno caput fuerit, tam de episcopatibus, quam de abbatibus, sine ulla contradictione rectores ipsarum Ecclesiarum illas possideant. Et si aliquid ibi misfactum à quocumque est, in cujuscunque regno illa res consistunt, legaliter exinde justitiam redere faciat.

VIII.

Et quia per vagos & in tyrannica consuetudine inreverentes homines pax & quies regni perturbari solet, volumus ut ad quemcumque nostrum talis venerit ut de his quæ egit rationem & justitiam subterfugere possit, nemo ex nobis illum ad aliud recipiat vel retineat nisi ut ad rectam rationem & debitam emendationem perducatur. Et si rationem rectam subterfugerit, omnes in commune in cujus regnum venerit, illum persequamur, donec aut ad rationem perducatur, aut de regno expellatur, vel deleatur.

IX.

Volumus ut hi qui merito proprietatem illorum in nostro regno perdidit ita judicentur sicut temporibus antecessorum nostrorum inventum fuit. Qui verò dicunt se injustè proprietatem illorum perdidisse, veniant in nostram præsentiam, & sicut justum est, ita illis judicetur, & sua recipiant.

Hoc dicto, Hludovicus Hludovicifilius ad sua rediit, & Hludovicus Karoli filius per Arduennam veniens anno incarnationis dominicæ DCCCLXXIX. in Longlario nativitatem Domini celebravit.

